

Grundad
1909

PLÅT & VENT MAGASINET

Nr 6/7 • 2020

PLÅT & VENTFÖRETAGEN

TIDNINGEN FÖR FÖRETAG
INOM BYGGPLÅT
OCH VENTILATION

Växande ventbransch

Leverantören som investerar och satsar stort

Hög tid för återbruk

Nytt besökscentrum av överblivet material

Värdefull kunskap

Armando växte som ledare i Framtidsgruppen

Konstnärlig hantverkare

Emmalena trivs i rollen som byggchef och projektledare på plåtslageri i Göteborg

Luftbehandling med **LCC** i fokus

Kontakta oss gärna så berättar vi mer! Telefon 0470-75 88 00 • www.ivprodukt.se

Redan som ung plåtslagarpraktikant fick Emmalena Andersson lära sig att det inte är lätt att vara kvinna i en mansdominerad bransch. Trots stor yrkesskicklighet har hon ofta fått höra att hon inte duger eftersom hon är tjej. I dag jobbar hon stenhårt för att förändra branschen och minska mobbning och trakasserier.

TEXT: KARIN CEDRONIUS FOTO: BOEL FERM

Hon slåss för en bransch utan trakasserier

Att det skulle bli ett hantverksyrke var självklart för Emmalena Andersson redan i högstadiet. Hon har alltid älskat att skapa och hade sikten inställt på kakelsättare. Men då det visade sig att man först måste gå murarlinjen tappade hon sugen och fastnade i stället för plåtslageri.

– Jag älskar konst, hantverk, pyssel, ja, allt man gör med händerna. I de flesta hantverksyrken har skapandet försvunnit och det finns en massa hjälpmedel som gör jobbet åt dig. Men inom plåtslageri är det fortfarande kvar. Här får du göra det mesta för hand och lösa problem nästan dagligen. Jag kan fortfarande få ett glädjerus när jag får ihop ett ”omöjligt” hörn och det blir snyggt, säger Emmalena med yrkesstolthet i rösten.

Men, trots kärleken till yrket har det inte alltid varit en dans på rosor för denna 30-åring. Redan när hon som 16-åring kom ut på sin gymnasiepraktikplats hemma i Uddevalla fick hon veta att hon inte ”dög”. Anledningen? Hon var tjej, och tjejer ska hålla sig hemma, inte vara ute på en byggarbetsplats. Allt enligt hennes dåvarande arbetsledare.

– Jag fick höra dagligen att jag inte hade där att göra. Det var saker som ”Kvinnor ska stå i köket med barnen”. Eller att ”Du kommer ändå bli gravid

och behöva vabba, vad har du här att göra?” En del saker var väldigt personliga. Jag försökte vara tuff och inte ta åt mig men det satte sina djupa spår, säger Emmalena.

Hon bet ihop och försökte bevisa sig ännu mer, ibland sa hon ifrån. Till slut tog tålmodet slut och Emmalena kände sig tvungen att lägga sig till med en tuff attityd för att skydda sig själv. Men alla kränkande påståenden satte sig på psyket och hon började tro på det som kollegorna sa.

– Jag kände att jag inte dög och att jag aldrig skulle komma någon vart. Det spelade ingen roll hur duktig jag var. Jag kände mig alltid övervakad och hånad, ja rent trakasserad.

Hon kunde få höra saker som: ”Vi tycker om dig som person och du är duktig på det du gör men du har valt fel bransch.”

– Som tur är hade jag en arbetskollega som trodde på mig och backade upp mig. Han lärde mig mycket om yrket, och det var kärleken till plåtslageriet som fick mig att stå ut.

När hon var färdig med skolan valde Emmalena att söka jobb på ett annat, mindre plåtslageri, där hon trivdes och utvecklades. Men då den firman efter en tid lades ner var hon tvungen att söka nytt jobb och hamnade hos ännu en arbetsgivare som hade svårt att acceptera kvinnor i ett mansdominerat yrke.

– Jag har arbetat på flera olika ställen där trakasserier och en tuff jargong har varit vardag. Till slut valde jag att hoppa av branschen ett kort tag när det blev för mycket, men eftersom

” Jag har arbetat på flera olika ställen där trakasserier och en tuff jargong har varit vardag. Till slut valde jag att hoppa av branschen ett kort tag när det blev för mycket.

Emmalena Andersson

Plåtslageri 1

I dag är Emmalena anställd som byggchef och projektledare på Plåtslageri i Göteborg, som drivs av Danijel Ilin (som här syns på bilden tillsammans med Emmalena) och Jarno Kinnunen.

EMMALENA ANDERSSON

Ålder: 30 år

Bor: Lilla Edet

Gör: Byggchef och projektledare på Plåtslageri1

Brinner för: Ledarskap och sjysta förhållande i byggbranschen

jag älskar yrket var jag snart tillbaka. Tyvärr var det fortfarande samma kultur kvar på byggarbetsplatserna.

Men en gnista hade tänkts i Emmalena och hon bestämde sig, efter nio år i yrket, för att plugga vidare och valde att söka in till en utbildning som bygg- och anläggningsledare på Tekniskhögskolan i Uddevalla. Visserligen var hennes dåvarande chef emot att hon skulle plugga, men inget kunde stoppa Emmalena.

– Min chef tyckte inte att han ”behövde några fler chefer i sitt företag”, så jag fick sluta. Först vågade jag inte gå på intagningsprovet för jag kände skam och tänkte att jag bara fick acceptera att aldrig bli mer än arbetsledare. Men så kom pappren hem från skolan och jag tänkte att, nej, ingen ska behöva ha det så här i sitt jobb. Nu kan jag göra skillnad!

På den vägen är det. Emmalena började i skolan och ångrar inte en sekund. Men som den arbetsmyra hon är ville hon inte ”bara” plugga utan sökte snart jobb igen, denna gång via sociala medier. Hon la ut

”Inom plåtslageri får du fortfarande göra det mesta för hand och lösa problem nästan dagligen. Jag kan fortfarande få ett glädjerus när jag får ihop ett ”omöjligt” hörn och det blir snyggt.

Emmalena Andersson

ett personligt brev om sina mål, en bild på sig själv och på några av de objekt som hon har arbetat med.

– Jag var rätt orolig för vad folk skulle tycka, hur snacket skulle gå, men kände att jag måste stå för det jag vill och känner. Det handlar om att jobba för en bra företagskultur och en bransch som behöver förändring. Gissa om jag blev förvånad när 15 olika företag hörde av sig!

Ett av dem var Plåtslageri1 i Göteborg, som drivs av ägarna Danijel Ilin och Jarno Kinnunen. I dag är Emmalena anställd hos dem som byggchef och projektledare.

– Vi hade länge sökt efter någon som kunde avlasta oss i arbetet med projektledning och som samtidigt hade samma inställning som vi till att

Vid sidan om det dagliga arbetet som byggchef och projektledare kommer Emmalena även att vara ute och prata om yrket på högstadieskolor och vara en ambassadör för tjejer i yrket.

utveckla både företaget och branschen. Emmalena kändes helt rätt och kunde komma in direkt utan inlärningsperiod, säger Danijel Ilin.

Både han och Jarno stöttar Emmalena i kampen för en sjystare bransch utan machokultur och trakasserier.

– Vi måste alla jobba för att få bort fördomarna kring att tjejer inte hör hemma på ett bygge, eller att de inte skulle vara lika kompetenta. Vi vill få bort machokulturen och är jättegglada att Emmalena ville komma till Plåtslageri1, dela med sig av sin resa och få omvärlden att förstå hur skevt det kan vara där ute.

Rent konkret kommer hon, vid sidan om det dagliga jobbet som byggchef och projektledare, även att vara ute och prata om yrket på högstadieskolor och vara en ambassadör för tjejer i yrket. Men också vara med i alla möjliga sammanhang och jobba för en mer jämställd bransch, till exempel genom intervjuer i media eller medverkan på mässor och liknande.

Och en sak är både Emmalena och Danijel rörande överens om – förändringen börjar med ledarskapet.

– All förändring kommer först och främst från ledningen. Det handlar om att vara lyhörd, uppmärksam, ta tag i saker direkt när de sker och att individanpassa sitt ledarskap, men också att vara tydlig i sin kommunikation. Att visa arbetarna att de är uppskattade och guld värda, för utan dem är vi ingenting. Allt detta jobbar jag med dagligen och jag lär mig något nytt om mitt ledarskap varje dag på jobbet, säger Emmalena.

Danijel Ilin, som själv har genomgått Plåt & Ventföretagens ledarskapsutbildning Framtidsgruppen, instämmer och lägger till:

– Innan jag gick utbildningen var jag mer svart eller vit i mitt ledarskap, nu är jag mer öppen för kompromiss och att lyssna på medarbetarna. Det handlar mycket om att fundera på hur man själv hade velat bli behandlad och att sedan gå på det.

För Emmalenas del känns det som att hon äntligen har landat på en arbetsplats som förstår att uppskatta både hennes yrkesskicklighet – jodå, hon är fortfarande ute på taken och jobbar med händerna flera gånger i månaden, trots att hennes nya roll tar mycket kontorstid – och hennes kamp för vad som är rätt och fel.

– Det bästa är att jag känner att jag dagligen kan jobba för att göra förändringar till det bättre. Jag brinner för att vara den bästa chefen för alla våra anställda och att involvera dem i arbetet. Det handlar om att ta laget före jaget och att få din grupp till ett starkt team som alla vill och jobbar mot samma mål. ■

Danijel Ilin

” Vi måste alla jobba för att få bort fördomarna kring att tjejer inte hör hemma på ett bygge, eller att de inte skulle vara lika kompetenta.